

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE RADY (UE) NR 967/2012

z dnia 9 października 2012 r.

zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 282/2011 w odniesieniu do procedur szczególnych dotyczących podatników niemających siedziby, którzy świadczą usługi telekomunikacyjne, usługi nadawcze lub usługi elektroniczne na rzecz osób niebędących podatnikami

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 397,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dyrektywa 2006/112/WE stanowi, że od dnia 1 stycznia 2015 r. wszystkie usługi telekomunikacyjne, nadawcze oraz elektroniczne mają być opodatkowane w państwie członkowskim, w którym usługobiorca ma siedzibę, stałe miejsce zamieszkania lub zwykłe miejsce pobytu (zwanym dalej „państwem członkowskim konsumpcji”), bez względu na miejsce, w którym znajduje się siedziba podatnika świadczącego te usługi.
- (2) W celu ułatwienia wypełniania obowiązków podatkowych w przypadku świadczenia takich usług na rzecz osób niebędących podatnikami wprowadzono procedurę szczególną dotyczącą podatników mających siedzibę na terytorium Wspólnoty, lecz nie w państwie członkowskim, w którym świadczone są usługi (zwaną dalej „procedurą unijną”). Zakres drugiej obecnie obowiązującej procedury szczególnej dotyczącej podatników niemających siedziby na terytorium Wspólnoty (zwanej dalej „procedurą nieunijną”) został rozszerzony na wszystkie te usługi. Zmiana ta umożliwi podatnikom niemającym siedziby wyznaczenie państwa członkowskiego identyfikacji jako punktu kompleksowej obsługi elektronicznej na potrzeby identyfikacji do celów podatku od wartości dodanej (VAT) i składania deklaracji VAT.
- (3) Podatnik mający miejsca prowadzenia działalności gospodarczej w więcej niż jednym państwie członkowskim powinien mieć możliwość, na podstawie procedury unijnej, wyznaczenia dowolnego spośród zainteresowanych państw członkowskich jako państwa członkowskiego identyfikacji, chyba że ma on siedzibę działalności gospodarczej na terytorium Wspólnoty. W takim przypadku

państwem członkowskim identyfikacji jest państwo, w którym podatnik ma siedzibę działalności gospodarczej.

- (4) W celu uniknięcia niewspółmiernych obciążeń dla podatników stosujących procedurę unijną należy doprecyzować, w jaki sposób dokonać zmiany państwa członkowskiego identyfikacji w przypadku, gdy podatnik zmienia swoje stałe miejsce prowadzenia działalności gospodarczej lub siedzibę przedsiębiorstwa w taki sposób, że zmiana państwa członkowskiego identyfikacji staje się niezbędna, aby mógł on dalej korzystać z tej procedury.
- (5) Usługi telekomunikacyjne, nadawcze i elektroniczne świadczone w państwach członkowskich, w których podatnik ma siedzibę działalności gospodarczej lub stałe miejsce prowadzenia działalności gospodarczej, nie są objęte żadną z procedur szczególnych. Należy wyraźnie określić, że świadczenie takich usług wykazuje się bezpośrednio w zainteresowanym państwie członkowskim.
- (6) Ponieważ obie procedury szczególne są nieobowiązkowe, podatnik niemający siedziby może w każdej chwili podjąć decyzję o zaprzestaniu ich stosowania. Należy określić moment, w którym taka decyzja stawałaby się skuteczna.
- (7) Jednakże w celu uniknięcia niepotrzebnych obciążeń dla organów podatkowych podatnikowi, który postanowi zaprzestać stosowania jednej z procedur szczególnych, należy odmówić ponownego stosowania tej procedury przez określony czas.
- (8) W celu zapewnienia aktualności danych rejestracyjnych zawartych w ich bazach danych państwa członkowskie identyfikacji opierają się na informacjach otrzymanych od podatników. W celu zapewnienia bezzwłocznej aktualizacji baz danych konieczne jest określenie terminu, w którym podatnik stosujący procedury szczególne powinien przekazywać wszelkie stosowne informacje dotyczące zakończenia lub zmiany działalności oraz dotyczące zmian wszelkich stosownych dostarczonych już informacji.
- (9) Podatnikowi niemającemu siedziby, który chce skorzystać z procedury szczególnej, należy nadać numer identyfikacyjny VAT. Aby zapobiec niezamierzonemu stosowaniu

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 11.12.2006, s. 1.

- procedury z mocą wsteczną przez podatników już zidentyfikowanych do celów VAT, należy sprecyzować moment, od którego procedury szczególne powinny mieć zastosowanie.
- (10) W celu uniknięcia wątpliwości co do tego, które państwo członkowskie ma jurysdykcję, należy określić państwo członkowskie, które może wykluczyć podatnika z procedury szczególnej. Należy również określić okoliczności, w jakich to państwo członkowskie powinno podjąć swoją decyzję w sprawie wykluczenia oraz moment, od którego decyzja ta staje się skuteczna.
- (11) Należy sprecyzować pojęcie zaprzestania przez podatnika niemającego siedziby działalności podlegającej jednej z procedur szczególnych, a także pojęcie systematycznego nieprzestrzegania zasad przez podatnika niemającego siedziby.
- (12) W celu propagowania przestrzegania przepisów oraz w celu uniknięcia niepotrzebnych obciążeń dla organów podatkowych podatnikowi, którego wykluczono z jednej z procedur szczególnych z powodu systematycznego nieprzestrzegania zasad, należy odmówić rozpoczęcia stosowania którejkolwiek z tych procedur przez określony czas.
- (13) Należy wyraźnie sprecyzować, że w przypadku gdy podatnik przestaje stosować jedną z procedur szczególnych, zostaje wykluczony z jednej z procedur szczególnych lub zmienia państwo członkowskie identyfikacji, wszystkie zobowiązania podatkowe dotyczące okresów rozliczeniowych sprzed zaprzestania stosowania tej procedury szczególnej, wykluczenia z niej lub zmiany państwa członkowskiego identyfikacji powinny zostać uregulowane wobec państwa członkowskiego, które było państwem członkowskim identyfikacji przed zaprzestaniem stosowania danej procedury szczególnej, wykluczeniem z niej lub zmianą państwa członkowskiego identyfikacji.
- (14) Każdy okres rozliczeniowy należy traktować osobno, tak aby ułatwić państwom członkowskim konsumpcji sprawowanie kontroli, a korekty należy wprowadzać wyłącznie w deklaracji VAT dotyczącej danego okresu.
- (15) Ze względów kontrolnych należy wprowadzić wymóg składania przez podatnika niemającego siedziby deklaracji VAT w państwie członkowskim identyfikacji, nawet w przypadku gdy w danym okresie rozliczeniowym nie świadczył on żadnych usług. Należy również sprecyzować, że wykazywana jest dokładna kwota VAT bez zaokrążeń w górę lub w dół.
- (16) W odniesieniu do korekt deklaracji VAT konieczne jest określenie terminu, w którym deklaracje te mogą zostać złożone państwu członkowskiemu identyfikacji drogą elektroniczną. Państwa członkowskie konsumpcji powinny w każdym przypadku mieć możliwość przyjmowania stosownych informacji bezpośrednio od podatnika lub żądania tych informacji bezpośrednio od podatnika, a także przetwarzania wyliczeń VAT zgodnie ze swoimi przepisami krajowymi.
- (17) W przypadku gdy walutą państwa członkowskiego identyfikacji nie jest euro, podatnicy niemający siedziby powinni być związani decyzją tego państwa członkowskiego określającą walutę, w której sporządzane powinny być wszystkie deklaracje VAT w ramach procedur szczególnych.
- (18) Nie naruszając krajowych przepisów państw członkowskich konsumpcji dotyczących kompensowania nadpłaconych kwot oraz w wyłącznym celu zapewnienia skutecznego zarządzania procedurami szczególnymi przez państwo członkowskie identyfikacji i unikania nadmiernych obciążeń administracyjnych zarówno dla tego państwa członkowskiego, jak i państw członkowskich konsumpcji, należy zapewnić, aby podatnicy nie mogli alokować kwot zapłaconego VAT do więcej niż jednej deklaracji, ani na początku, ani w drodze późniejszej korekty.
- (19) W przypadku nieuiszczenia, niedopłaty lub nadpłaty podatku przez podatników niemających siedziby oraz w odniesieniu do odsetek, kar i innych opłat dodatkowych, ważne jest, aby określić obowiązki, odpowiednio, państwa członkowskiego identyfikacji oraz państw członkowskich konsumpcji, tak aby ułatwić pobór VAT oraz zapewnić uiszczenie właściwej kwoty tego podatku z tytułu usług świadczonych w ramach procedur szczególnych.
- (20) Ewidencja prowadzona przez podatników niemających siedziby musi być wystarczająco szczegółowa, aby umożliwić organom podatkowym państw członkowskich konsumpcji sprawdzenie prawidłowości deklaracji VAT. Należy zatem doprecyzować, jakie informacje – jako minimum – muszą się znaleźć w tej ewidencji.
- (21) W celu ułatwienia wdrożenia procedur szczególnych oraz umożliwienia objęcia tymi procedurami usług świadczonych od dnia 1 stycznia 2015 r., podatnikom niemającym siedziby należy umożliwić zgłaszanie swoich danych rejestracyjnych w państwie członkowskim wyznaczonym przez nich jako państwo członkowskie identyfikacji, począwszy od dnia 1 października 2014 r.
- (22) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 282/2011 ⁽¹⁾,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu wykonawczym (UE) nr 282/2011 rozdział XI sekcja 2 otrzymuje brzmienie:

„SEKCJA 2

Procedury szczególne dotyczące podatników niemających siedziby, którzy świadczą usługi telekomunikacyjne, usługi nadawcze lub usługi elektroniczne na rzecz osób niebędących podatnikami (art. 358–369k dyrektywy 2006/112/WE)

Podsekcja 1

Definicje

Artykuł 57a

Do celów niniejszej sekcji stosuje się następujące definicje:

- 1) »procedura nieunijna« oznacza procedurę szczególną dla usług telekomunikacyjnych, usług nadawczych lub usług

⁽¹⁾ Dz.U. L 77 z 23.3.2011, s. 1.

elektronicznych świadczonych przez podatników niemających siedziby na terytorium Wspólnoty, ustanowioną w tytule XII rozdział 6 sekcja 2 dyrektywy 2006/112/WE;

- 2) »procedura unijna« oznacza procedurę szczególną dla usług telekomunikacyjnych, usług nadawczych lub usług elektronicznych świadczonych przez podatników mających siedzibę na terytorium Wspólnoty, lecz niemających siedziby w państwie członkowskim konsumpcji, przewidzianą w tytule XII rozdział 6 sekcja 3 dyrektywy 2006/112/WE;
- 3) »procedura szczególna« oznacza »procedurę nieunijną« i/lub »procedurę unijną« w zależności od kontekstu;
- 4) »podatnik« oznacza podatnika niemającego siedziby na terytorium Wspólnoty, zgodnie z definicją w art. 358a pkt 1 dyrektywy 2006/112/WE, lub podatnika niemającego siedziby w państwie członkowskim konsumpcji, zgodnie z definicją w art. 369a akapit pierwszy pkt 1 tej dyrektywy.

Podsekcja 2

Stosowanie procedury unijnej

Artykuł 57b

W przypadku gdy podatnik stosujący procedurę unijną ma siedzibę działalności gospodarczej na terytorium Wspólnoty, państwem członkowskim identyfikacji jest państwo członkowskie, w którym podatnik ten ma siedzibę działalności gospodarczej.

W przypadku gdy podatnik stosujący procedurę unijną ma siedzibę działalności gospodarczej poza terytorium Wspólnoty, ale ma więcej niż jedno stałe miejsce prowadzenia działalności gospodarczej na terytorium Wspólnoty, może on wybrać dowolne państwo członkowskie, w którym ma stałe miejsce prowadzenia działalności gospodarczej, jako państwo członkowskie identyfikacji, zgodnie z art. 369a akapit drugi dyrektywy 2006/112/WE.

Podsekcja 3

Zakres procedury unijnej

Artykuł 57c

Procedura unijna nie ma zastosowania do usług telekomunikacyjnych, nadawczych lub elektronicznych świadczonych w państwie członkowskim, w którym podatnik ma siedzibę działalności gospodarczej lub stałe miejsce prowadzenia działalności gospodarczej. Świadczenie tych usług wykazuje się właściwym organom podatkowym tego państwa członkowskiego w deklaracji VAT, zgodnie z art. 250 dyrektywy 2006/112/WE.

Podsekcja 4

Identyfikacja

Artykuł 57d

Gdy podatnik poinformuje państwo członkowskie identyfikacji, że zamierza korzystać z jednej z procedur szczególnych,

tę procedurę szczególną stosuje się od pierwszego dnia następnego kwartału kalendarzowego.

Jednakże w przypadku gdy pierwsze świadczenie usług, które ma zostać objęte tą procedurą szczególną, ma miejsce przed dniem, o którym mowa w akapicie pierwszym, procedurę szczególną stosuje się od dnia takiego pierwszego świadczenia usług, pod warunkiem że podatnik poinformuje państwo członkowskie identyfikacji o rozpoczęciu swojej działalności, która ma być objęta procedurą, nie później niż dziesiątego dnia miesiąca następującego po tym pierwszym świadczeniu usług.

Artykuł 57e

Państwo członkowskie identyfikacji identyfikuje podatnika stosującego procedurę unijną za pomocą jego numeru identyfikacyjnego VAT, o którym mowa w art. 214 i 215 dyrektywy 2006/112/WE.

Artykuł 57f

1. W przypadku gdy podatnik stosujący procedurę unijną przestaje spełniać warunki przewidziane w definicji zawartej w art. 369a akapit pierwszy pkt 2 dyrektywy 2006/112/WE, państwo członkowskie, w którym został on zidentyfikowany, przestaje być państwem członkowskim identyfikacji. W przypadku gdy podatnik wciąż spełnia warunki stosowania tej procedury szczególnej, wskazuje on – aby móc nadal stosować tę procedurę – jako nowe państwo członkowskie identyfikacji państwo członkowskie, w którym ma siedzibę działalności gospodarczej, lub – jeżeli nie ma siedziby działalności gospodarczej na terytorium Wspólnoty – państwo członkowskie, w którym ma stałe miejsce prowadzenia działalności gospodarczej.

2. W przypadku zmiany państwa członkowskiego identyfikacji zgodnie z ust. 1, zmiana ta ma zastosowanie od dnia, w którym podatnik przestaje mieć siedzibę przedsiębiorstwa lub stałe miejsce prowadzenia działalności gospodarczej w państwie członkowskim, które było wcześniej wskazane jako państwo członkowskie identyfikacji.

Artykuł 57g

Podatnik stosujący procedurę szczególną może zaprzestać stosowania tej procedury szczególnej, niezależnie od tego, czy nadal świadczy usługi, które mogą być objęte tą procedurą szczególną. Podatnik informuje państwo członkowskie identyfikacji o swojej decyzji przynajmniej na 15 dni przed końcem kwartału kalendarzowego poprzedzającego kwartał kalendarzowy, w którym zamierza zaprzestać stosowania procedury. Zaprzestanie stosowania procedury szczególnej staje się skuteczne, począwszy od pierwszego dnia następnego kwartału kalendarzowego.

Zobowiązania z tytułu VAT dotyczące świadczenia usług telekomunikacyjnych, nadawczych lub elektronicznych powstałe po dniu, w którym zaprzestanie stosowania procedury szczególnej stało się skuteczne, muszą zostać uregulowane bezpośrednio wobec organów podatkowych zainteresowanego państwa członkowskiego konsumpcji.

W przypadku gdy podatnik zaprzestaje stosowania procedury szczególnej zgodnie z akapitem pierwszym, zostaje on wykluczony ze stosowania tej procedury w każdym państwie członkowskim przez okres dwóch kwartałów kalendarzowych od daty zaprzestania jej stosowania.

Podsekcja 5

Obowiązki sprawozdawcze

Artykuł 57h

1. Nie później niż dziesiątego dnia następnego miesiąca podatnik informuje państwo członkowskie identyfikacji drogą elektroniczną o:

- zaprzestaniu prowadzenia swojej działalności objętej procedurą szczególną,
- wszelkich zmianach swojej działalności objętej procedurą szczególną, wskutek czego nie spełnia on już warunków niezbędnych do stosowania tej procedury szczególnej, oraz
- wszelkich zmianach informacji przekazanych uprzednio państwu członkowskiemu identyfikacji.

2. W przypadku gdy nastąpiła zmiana państwa członkowskiego identyfikacji zgodnie z art. 57f, podatnik informuje o tej zmianie oba stosowne państwa członkowskie nie później niż dziesiątego dnia miesiąca następującego po zmianie miejsca siedziby. Podatnik przekazuje nowemu państwu członkowskiemu identyfikacji dane wymagane w przypadku gdy podatnik korzysta z procedury szczególnej po raz pierwszy.

Podsekcja 6

Wykluczenie

Artykuł 58

W przypadku gdy przynajmniej jedno z kryteriów wykluczenia określonych w art. 363 lub 369e dyrektywy 2006/112/WE ma zastosowanie do podatnika stosującego jedną z procedur szczególnych, państwo członkowskie identyfikacji wyklucza tego podatnika z tej procedury.

Tylko państwo członkowskie identyfikacji jest uprawnione do wykluczenia podatnika ze stosowania jednej z procedur szczególnych.

Państwo członkowskie identyfikacji opiera swoją decyzję w sprawie wykluczenia na wszelkich dostępnych informacjach, w tym informacjach przekazanych przez jakiegokolwiek inne państwo członkowskie.

Wykluczenie staje się skuteczne od pierwszego dnia kwartału kalendarzowego następującego po dniu, w którym decyzja w sprawie wykluczenia została wysłana do podatnika drogą elektroniczną.

Jednakże w przypadku gdy wykluczenie jest spowodowane zmianą siedziby działalności gospodarczej lub stałego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej, wykluczenie to staje się skuteczne od dnia tej zmiany.

Artykuł 58a

W przypadku podatnika stosującego procedurę szczególną, który przez okres ośmiu kolejnych kwartałów kalendarzowych nie świadczy usług objętych tą procedurą w żadnym

państwie członkowskim konsumpcji, uznaje się, że zakończył on swoją działalność podlegającą opodatkowaniu w rozumieniu odpowiednio art. 363 lit. b) lub art. 369e lit. b) dyrektywy 2006/112/WE. To zakończenie działalności nie uniemożliwia mu stosowania procedury szczególnej, jeżeli wznowi swoją działalność objętą którąkolwiek z procedur.

Artykuł 58b

1. W przypadku gdy podatnik zostaje wykluczony z jednej z procedur szczególnych z powodu systematycznego nieprzestrzegania zasad dotyczących tej procedury, podatnik ten pozostaje wykluczony ze stosowania którejkolwiek z procedur szczególnych w jakimkolwiek państwie członkowskim przez okres ośmiu kwartałów kalendarzowych następujących po kwartale kalendarzowym, w którym podatnik został wykluczony.

2. Uznaje się, że podatnik systematycznie nie przestrzega zasad dotyczących jednej z procedur szczególnych, w rozumieniu art. 363 lit. d) lub art. 369e lit. d) dyrektywy 2006/112/WE, przynajmniej w następujących przypadkach:

- a) gdy państwo członkowskie identyfikacji wystosowało do niego zgodnie z art. 60a ponaglenie dotyczące trzech bezpośrednio poprzedzających kwartałów kalendarzowych, a w terminie dziesięciu dni od wysłania ponaglenia nie złożono deklaracji VAT za każdy z tych kwartałów kalendarzowych;
- b) gdy państwo członkowskie identyfikacji wystosowało do niego zgodnie z art. 63a ponaglenie dotyczące trzech bezpośrednio poprzedzających kwartałów kalendarzowych, a podatnik nie zapłacił pełnej wykazanej kwoty VAT za każdy z tych kwartałów kalendarzowych w terminie dziesięciu dni po wysłaniu ponaglenia, z wyjątkiem przypadków gdy pozostała niezapłacona kwota nie przekracza 100 EUR za każdy z kwartałów kalendarzowych;
- c) gdy po zwróceniu się przez państwo członkowskie identyfikacji lub państwo członkowskie konsumpcji o udostępnienie drogą elektroniczną ewidencji, o której mowa w art. 369 i 369k dyrektywy 2006/112/WE, oraz miesiąc po kolejnym ponagleniu przez państwo członkowskie identyfikacji, podatnik nie udostępnił drogą elektroniczną tej ewidencji.

Artykuł 58c

Podatnik, który został wykluczony z jednej z procedur szczególnych, musi uregulować wszystkie zobowiązania z tytułu VAT dotyczące świadczenia usług telekomunikacyjnych, nadawczych lub elektronicznych powstałe po dniu, w którym wykluczenie stało się skuteczne, bezpośrednio wobec organów podatkowych zainteresowanego państwa członkowskiego konsumpcji.

Podsekcja 7

Deklaracja VAT

Artykuł 59

1. Każdy okres rozliczeniowy w rozumieniu art. 364 lub 369f dyrektywy 2006/112/WE stanowi odrębny okres rozliczeniowy.

2. W przypadku gdy, zgodnie z art. 57d akapit drugi, procedura szczególna ma zastosowanie od dnia pierwszego świadczenia usług, podatnik składa odrębną deklarację VAT obejmującą kwartał kalendarzowy, w którym miało miejsce pierwsze świadczenie usług.

3. W przypadku gdy podatnik został zarejestrowany na potrzeby każdej z procedur szczególnych w trakcie okresu rozliczeniowego, podatnik ten składa państwu członkowskiemu identyfikacji deklaracje VAT i wnosi na jego rzecz odpowiednie płatności w ramach każdej z procedur w odniesieniu do świadczonych usług i okresów objętych tą procedurą.

4. W przypadku zmiany państwa członkowskiego identyfikacji zgodnie z art. 57f po pierwszym dniu danego kwartału kalendarzowego, podatnik składa deklaracje VAT i wnosi odpowiednie płatności zarówno na rzecz byłego, jak i nowego państwa członkowskiego identyfikacji w odniesieniu do usług świadczonych w trakcie odpowiednich okresów, w których te państwa członkowskie były państwami członkowskimi identyfikacji.

Artykuł 59a

W przypadku gdy podatnik stosujący procedurę szczególną nie świadczył usług w żadnym państwie członkowskiemu konsumpcji w ramach tej procedury szczególnej w trakcie okresu rozliczeniowego, podatnik ten składa deklaracje VAT, w której wskazuje, że w tym okresie nie były świadczone żadne usługi (zerowa deklaracja VAT).

Artykuł 60

Kwoty wykazane w deklaracjach VAT sporządzonych w ramach procedur szczególnych nie podlegają zaokrągleniu w górę ani w dół do najbliższej pełnej jednostki monetarnej. Podatnik wykazuje i uiszcza dokładną kwotę VAT.

Artykuł 60a

Państwo członkowskie identyfikacji przypomina podatnikom, którzy nie złożyli deklaracji VAT zgodnie z art. 364 lub 369f dyrektywy 2006/112/WE, drogą elektroniczną, o ich obowiązku złożenia takiej deklaracji. Państwo członkowskie identyfikacji wystosowuje ponaglenie dziesiątego dnia po upływie terminu, w którym deklaracja powinna być zostać złożona, oraz informuje pozostałe państwa członkowskie drogą elektroniczną o wystosowaniu ponaglenia.

Za wszelkie kolejne ponaglenia i kroki podejmowane w celu określenia i poboru VAT odpowiedzialne jest zainteresowane państwo członkowskie konsumpcji.

Niezależnie od jakichkolwiek ponagleń wystosowanych przez państwo członkowskie konsumpcji oraz podjętych przez nie kroków, podatnik składa deklaracje VAT w państwie członkowskiemu identyfikacji.

Artykuł 61

1. Zmian wartości zamieszczonych w deklaracji VAT, po jej złożeniu, dokonuje się wyłącznie w drodze korekt tej deklaracji, a nie poprzez korygowanie następnej deklaracji.

2. Korekty, o których mowa w ust. 1, składa się drogą elektroniczną państwu członkowskiemu identyfikacji przez okres trzech lat od dnia, w którym należało złożyć pierwotną deklarację.

Jednakże zasady dotyczące wyliczeń i korekt obowiązujące w państwie członkowskiemu konsumpcji pozostają niezmiennione.

Artykuł 61a

Jeżeli podatnik:

- a) zaprzestaje stosowania jednej z procedur szczególnych;
- b) zostaje wykluczony z jednej z procedur szczególnych; lub
- c) zmienia państwo członkowskie identyfikacji zgodnie z art. 57f,

składa swoją końcową deklarację VAT i dokonuje odpowiedniej płatności oraz dokonuje wszelkich korekt poprzednich deklaracji lub składa poprzednie deklaracje po terminie, a także dokonuje odpowiednich płatności, w państwie członkowskiemu, które było państwem członkowskiemu identyfikacji w chwili zaprzestania stosowania procedury szczególnej, wyłączenia lub zmiany państwa członkowskiego identyfikacji.

Podsekcja 8

Waluta

Artykuł 61b

W przypadku gdy państwo członkowskie identyfikacji, którego walutą nie jest euro, określi wymóg sporządzania deklaracji VAT w swojej walucie krajowej, wymóg ten ma zastosowanie do deklaracji VAT wszystkich podatników stosujących procedury szczególne.

Podsekcja 9

Płatności

Artykuł 62

Bez uszczerbku dla art. 63a akapit trzeci i art. 63b podatnik dokonuje wszelkich płatności na rzecz państwa członkowskiego identyfikacji.

Płatności VAT wniesione przez podatnika zgodnie z art. 367 lub 369i dyrektywy 2006/112/WE odnoszą się konkretnie do deklaracji VAT złożonej zgodnie z art. 364 lub 369f tej dyrektywy. Wszelkie późniejsze korekty zapłaconych kwot dokonywane są przez podatnika tylko w odniesieniu do tej deklaracji i nie mogą być przypisane do innej deklaracji ani skorygowane w kolejnej deklaracji. Każda z płatności zawiera odniesienie do numeru referencyjnego tej konkretnej deklaracji.

Artykuł 63

Państwo członkowskie identyfikacji, które otrzymało płatność na kwotę wyższą niż kwota wynikająca z deklaracji VAT złożonej na podstawie art. 364 lub 369f dyrektywy 2006/112/WE, zwraca nadpłaconą kwotę bezpośrednio zainteresowanemu podatnikowi.

W przypadku gdy państwo członkowskie identyfikacji otrzymało kwotę wynikającą z deklaracji VAT, którą następnie uznano za nieprawidłową, a państwo to rozdzieliło już tę kwotę między państwa członkowskie konsumpcji, każde z tych państw członkowskich konsumpcji zwraca swoją odpowiednią część jakiegokolwiek nadpłaconej kwoty bezpośrednio podatnikowi.

Jednakże w przypadku gdy nadpłaty dotyczą okresów poprzedzających i obejmujących ostatni okres rozliczeniowy w 2018 r., państwo członkowskie identyfikacji zwraca stosowną część odpowiedniej części kwoty zatrzymanej zgodnie z art. 46 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 904/2010, a państwa członkowskie konsumpcji zwracają różnicę między nadpłaconą kwotą a kwotą zwracaną przez państwo członkowskie identyfikacji.

Państwa członkowskie konsumpcji informują państwo członkowskie identyfikacji drogą elektroniczną o wysokości zwróconych kwot.

Artykuł 63a

W przypadku gdy podatnik złożył deklarację VAT na podstawie art. 364 lub 369f dyrektywy 2006/112/WE, ale nie dokonano żadnych płatności lub dokonana płatność jest niższa od kwoty wynikającej z deklaracji, państwo członkowskie identyfikacji, dziesiątego dnia następującego po ostatnim dniu, w którym płatność powinna była zostać dokonana zgodnie z art. 367 lub 369i dyrektywy 2006/112/WE, przypomina podatnikowi drogą elektroniczną o wszelkich zaległych kwotach VAT.

Państwo członkowskie identyfikacji informuje drogą elektroniczną państwa członkowskie konsumpcji o wysłaniu ponaglenia.

Za wszelkie kolejne ponaglenia i kroki podejmowane w celu poboru VAT odpowiedzialne jest zainteresowane państwo członkowskie konsumpcji. Po wystosowaniu przez państwo członkowskie konsumpcji takich kolejnych ponagleń odpowiedni VAT uiszczą się na rzecz tego państwa członkowskiego.

Państwo członkowskie konsumpcji informuje państwo członkowskie identyfikacji drogą elektroniczną o wystosowaniu takiego ponaglenia.

Artykuł 63b

W przypadku niezłożenia deklaracji VAT lub w przypadku gdy deklaracja VAT została złożona po terminie lub jest niekompletna lub niepoprawna, lub w przypadku zwłoki w zapłacie VAT, wszelkie odsetki, kary lub wszelkie inne opłaty są wliczane i rozliczane przez państwo członkowskie konsumpcji. Podatnik płaci takie odsetki, kary lub wszelkie inne opłaty bezpośrednio na rzecz państwa członkowskiego konsumpcji.

Podsekcja 10

Ewidencja

Artykuł 63c

1. Aby została uznana za wystarczająco szczegółową w rozumieniu art. 369 i 369k dyrektywy 2006/112/WE, ewidencja prowadzona przez podatnika musi zawierać następujące informacje:

- a) oznaczenie państwa członkowskiego konsumpcji, na rzecz którego świadczona jest usługa;
- b) rodzaj świadczonej usługi;
- c) datę świadczenia usługi;
- d) podstawę opodatkowania ze wskazaniem użytej waluty;
- e) wszelkie dalsze kwoty podwyższające lub obniżające podstawę opodatkowania;
- f) zastosowaną stawkę VAT;
- g) kwotę należnego VAT ze wskazaniem użytej waluty;
- h) datę i kwotę otrzymanych płatności;
- i) wszelkie płatności zaliczkowe otrzymane przed świadczeniem usługi;
- j) w przypadku gdy wystawiono fakturę – informacje zawarte na fakturze;
- k) nazwisko/nazwę usługobiorcy, jeżeli są znane podatnikowi;
- l) informacje wykorzystywane do określenia miejsca, w którym usługobiorca ma siedzibę lub stałe miejsce zamieszkania, lub zwykle miejsce pobytu.

2. Informacje, o których mowa w ust. 1, podlegają ewidencjonowaniu przez podatnika w taki sposób, aby możliwe było ich niezwłoczne udostępnienie drogą elektroniczną oraz dla każdej pojedynczej świadczonej usługi.”

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2015 r.

Państwa członkowskie zezwalają jednak podatnikom niemającym siedziby na przekazywanie informacji wymaganych na podstawie art. 360 lub 369c dyrektywy 2006/112/WE na potrzeby rejestracji w ramach procedur szczególnych dla podatników niemających siedziby, którzy świadczą usługi telekomunikacyjne, usługi nadawcze lub usługi elektroniczne na rzecz osób niebędących podatnikami, od dnia 1 października 2014 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Luksemburgu dnia 9 października 2012 r.

W imieniu Rady

V. SHIARLY

Przewodniczący
